چارسوق هنر

«تلاش مذبوحانه...» در پلاتو اجرای تئاتر شهر

نمایش «تلاش مذبوحانه...» به کارگردانی آناهیتا قرچه در پلاتو اجرا به صحنه می‌رود. به گزارش مهر به نقل از روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، نمایش «تلاش مذبوحانه ژان پل برشتوک پنجم برای تبدیل دنیا به جای بهتری برای زندگی» به کارگردانی آناهیتا قرچه در پلاتو اجرای مجموعه تئاتر شهر به صحنه می‌رود. این اثر نمایشی به نویسندگی محمدحسین معارف و کارگردانی آناهیتا قرچه از روز سه‌شنبه نوزدهم تیر ماه در پلاتو اجرای مجموعه تئاتر شهر اجرای خود را آغاز می‌کند. در این نمایش که از تاریخ یاد شده ساعت ۱۸ به صحنه می‌رود خشایار قرچه و حسام افسری به عنوان بازیگر حضور دارند. متین نجاتی و علیرضا ملکی همراهان صحنه، پارمیدا رضوی و روح‌الله مرادی طراحان صحنه، ماهرخ سلیمانی پور طراح لباس، شیما شامی طراح گریم، کیوان ضیاپور طراح نور، آرتین داودی طراح پوستر و بروشور، محمدرضا خوش قد ساخت تیزر، بابک برزویه و آرمیتا کرمانی عکاسان، حمیدرضا اسدزاده مدیر روابط عمومی دیگر عوامل اجرایی را تشکیل می‌دهند. آناهیتا قرچه در توضیح این نمایش نوشته است: «تلاش مذبوحانه ژان پل برشتوک پنجم برای تبدیل دنیا به جای بهتر برای زندگی» اثری اجتماعی است که در بستری گروتسک و با وام گیری از عناصر فاصله گذاری و تلفیق آن با موسیقی زنده و تصاویر انتزاعی، سعی در ایجاد فضایی ذهنی برای پاسخ به این پرسش دارد که به راستی چگونه می‌توان دنیا را به جای بهتری تبدیل کرد. این نمایش از روز سه شنبه نوزدهم تیر ماه ساعت ۱۸ در پلاتو اجرا روی صحنه رفته است.

نمایش «درختان سیال من» در نبود خالق آثارش

نمایشگاه آثار نقاشی پری سیف‌اله‌زاده با عنوان «درختان سیال من» روز جمعه در حالی افتتاح می‌شود که خالق این آثار به دلیل تصادف، امکان حضور در افتتاحیه را ندارد. مراسم افتتاحیه این نمایشگاه روز جمعه (۲۲ تیر ماه) از ساعت ۱۶ تا ۲۲ در گالری شکوه برگزار می‌شود اما پری سیف‌اله‌زاده در گفت‌وگویی با ایسنا اعلام کرد که به دلیل تصادف و آسیبی که به دنده‌هایش وارد شده باید حدود دو ماه استراحت کند و امکان حضور در مراسم افتتاحیه را ندارد؛ البته این هنرمند گفت که ممکن است ابوالفضل دلزنده (همسر پری سیف‌اله‌زاده) به نمایندگی از او در افتتاحیه شرکت کند. نمایشگاه «درختان سیال من» تا روز چهارشنبه (۲۶ خرداد ماه) از ساعت ۱۶ تا ۲۰ برپا خواهد بود. همچنین نمایشگاه نقاشی دیگری از پری سیف‌اله‌زاده یکم تیر ماه با همین عنوان در گالری آ یریک برگزار شد که آثار ارائه شده در آن با نمایشگاه جدیدش متفاوت بود. پری سیف‌اله‌زاده متولد ۱۳۴۱ است که دوران آموزش آکادمیک را نزد ابوالفضل دلزنده گذرانده و با تکنیک ایر براش آشنا شده است. او در همان سال‌ها به تولید نقاشی پشت شیشه فعالیت داشته و بیلبردهای تبلیغاتی که با دست انجام می‌گرفته را نقاشی کرده است.

تمدید اقامت میهمانان فرانسوی در ایران

گشتی در موزه لوور تهران

PDF Compressor Free Version

حضور موزه لوور در تهران از اسفندماه آغاز شد و قرار بود تا خردادماه برقرار باشد اما به دلیل استقبال بی‌نظیر مردم این موزه تا ۸ مردادماه تمدید شده است. بهترین راه رسیدن به این میهمانان موقتی فرانسوی در موزه ملی ایران ایستگاه مترو امام خمینی است. از مترو تا خیابان سی تیر حدود ۱۰ دقیقه پیاده‌روی است و بازدید از موزه لوور و نمایشگاه «به من نگاه کن» حدود دو ساعت زمان نیاز دارد.

پگاه افسری، روزنامه‌نگار

زمانی که به پارک روبروی موزه ملی ایران می‌رسم چند گزینه برای خنک شدن دارم؛ چند ماشین و در واقع غرفه‌هایی جمع و جور تمیز با میز صندلی‌هایی که چیده شده در پیاده روی سی تیر هستند. این غرفه‌های رنگارنگ از بستنی و آبمیوه تا انواع غذاها را سرو می‌کنند و به نظرم گزینه خوبی برای انرژی گرفتن پیش از بازدید موزه لوور است.

پس از یک شربت آبلیموی طبیعی خنک وارد محوطه سرسبز موزه ملی می‌شوم و برای خرید بلیت به سمت چپ محوطه می‌روم و با کارکنان خوش‌برخورد فروش بلیت و تحویل وسایل روبه رو می‌شوم. البته خرید بلیت به صورت هوشمند است و هزینه بازدید از موزه ۵۰۰۰ تومان است. پس از تحویل وسایلم تنها با تلفن همراه و دفترچه یادداشتم به موزه لوور در تهران می‌روم که همه روزه از ساعت نه تا نوزده به مدت ده ساعت پذیرای بازدیدکنندگان است.

تسلط زمان بر جهان

نگهبان یادآوری می‌کند که بخش موزه لوور تنها در طبقه همکف ساختمان است. در ابتدا خلوت بودن موزه‌ای که همیشه از صف بازدید چند ساعته‌اش شنیده‌ام متعجبم می‌کند. در سالن ابتدایی اثری که توجهم را جلب می‌کند مجسمه پیر صلابت «مینرو» مشهور به «اورسه» است. این مجسمه ارزشمند در سال‌های ۱۵۰ تا ۲۰۰ میلادی ساخته شده است و در سال‌های ۱۷۶۶-۱۷۷۷ میلادی افزونه‌های جدید از سنگ رخام، سنگ عقیق، مرمر و سنگ سماق به مجسمه اضافه شده است. در واقع این مجسمه زیبا با ریزه‌کاری‌هایش با برداشتی از اثری با موضوع ایزدبانوی عشق «آفرودیت» ساخته شده است، مجسمه‌ای تقریبا یک‌متری با مارهایی در گردن و کلاهخودی بر سر و جغدی در دست به «مینرو» الهه جنگ و خردمندی تبدیل کرده است. در گوشه دیگر سالن نقاشی «فتح پور تو- ارکوله» اثر یوهانس استرادانوس قرار گرفته است. نقاش با قلم و مرکب صحنه حمله به قلعه پور تو ارکوله در ناحیه توسکانی (ایتالیا) در سال ۱۵۵۵ میلادی را به تصویر کشیده است. این مهم‌ترین پیروزی نظامی کوزیمو اولاز خاندان مدیسی، دوک فلورانس در برابر سیه نا (ایتالیا) است. در میانه این تصویر جنگ و فتح انعکاس مجسمه «فرشته نگهبان آرامگاه قلب فرانسیس دوم» به چشم می‌خورد. فرشته نگهبان سفید رنگ با آرامشی وصف نشدنی به لوحی که در دست دارد نگاه می‌کند. آخرین چیزی که مرا برای دقایقی میخکوب می‌کند سنگ یادبود نقش برجسته «تسلط زمان بر جهان» است. اثری تمثیلی از گذر زمان، نماد مرگ با بال‌هایش در سمت راست قایق درون تابلو قرار دارد، زمان بر بلندای گیتی نشسته و ساعتی شنی در دست دارد، سرنوشت در جلوی قایق بادبانی را در دست گرفته است. سنگ یادبودی که احتمالاً در سال‌های ۱۵۵۰ تا ۱۶۰۰ ساخته شده است و در «گورستان بیگناهان» قبرستان قدیمی مرکز پاریس که در سال ۱۷۸۰ تخریب شد قرار داشته است.

مصر، رم و کمی هم ایران

در ابتدای ورود به سالن دوم هوای خنکش تصور گرمای بیرون موزه را برای یک ساعتی از ذهنم دور می‌کند، سپس مجسمه «نشور» مصر که مرزبان و رئیس گمرک است و سه ایزد اصلی پرستشگاه را معرفی می‌کند مرا به سوی خود می‌کشاند. این مجسمه سیاه و پرابهت که درست در مقابل در سالن است با کتیبه‌ای روی پایه‌اش هدایای حکمرانان به پرستشگاه را توصیف می‌کند، همچنین در این کتیبه وعده او به کاهنان در ازای پرستش کا (عنصر انرژی حیاتی در اندیشه مصر باستان) و مجسمه او نوشته شده است که باعث می‌شود حرفه کاهنان بعد از آن‌ها به فرزندانشان انتقال یابد. در این سالن بیشتر آثاری از مصر و رم به نمایش گذاشته شده است. آثاری که حفاری‌ها و یافتن‌شان باعث وجود بخش‌های رم در لوور و حفاری‌های ارزشمندی در یونان، رم و مصر شده است.

شاهزاده سومری بدون سر

در وسط سالن دوم مجسمه عظیم ابولهول با نام «فرعون هاکور» است. ابولهول یا اسفینکس در کسوت نگهبان حافظ نظم جهان، با دستار انحصاری شاهی به سر و مار نگهبان قلمرو شاهی مجسمه‌ای سیاه رنگ است که با کتیبه‌ای روی پایه مجسمه فرعون آخریس معرفی شده است. در این کتیبه نام ایزد مصری پتاح با جمله

زمانی که مقابل عکس‌ها می‌ایستم خودرا درون موزه لوور پاریس می‌بینم، انگار در کنار بازدیدکنندگان لوور ایستاده‌ام و به نقاشی «تصویر یک زن» معروف به «فرونیز زیبا» اثر داوینچی نگاه می‌کنم

«پتاح که در جنوب دیوار اوست» آورده شده است. ایزد پتاح در ممفیس پرستیده می‌شد و خاستگاه این اثر احتمالا همین شهر است.

مجسمه «گودآ» شاهزاده سومری در سمت چپ سالن قرار دارد. این مجسمه در حالت ایستاده، بدون سر و با دست‌هایی به حالت دعا، بدون زیورآلات در هیئت پادشاهی با تقوا که دستور بازسازی معابد شهرش را داده بود در کاوش‌های ارنست دوسارزک در تللو پیدا شد. پیدا شدن گودآ به کشف تمدن سومری و سپس تأسیس دپارتمان ویژه برای آثار باستانی شرقی در موزه لوور در سال ۱۸۸۱ منجر شد. «سنگ یادبود پیای برای گاونر آپیس» سنگ یادبود پیای «کاهن»، ساحر و سه تن از همکارانش که در حال اجرای آئین گشودن دهان مجسمه گاو مقدس آپیس هستند و تصویر فرعون زیر پوزه گاو مشاهده می‌شود. براساس اعتقاد مصریان به معادل بودن تصویر شیء با خود شیء در جهان واقع با اجرای این آئین تمام توانایی‌ها و خاصیت‌های آپیس به مجسمه او منتقل می‌شد. مصرشناس فرانسوی آگوست ماریت با کاوش‌هایش توانست پرستشگاه سراپیوم ممفیس واقع در دشت سقاره را در سال ۱۸۵۰ کشف کند او همچنین کشف گورستان گاوهای مقدس آپیس که واسطه انسان‌ها و ایزد شهر ممفیس پتاح بودند را نیز کشف کرد.

میهمانان ایرانی لوور

«درفش» مدور بر دوش دو گاو نر، آراسته شده به حلقه چهار نفره، اثری آشناست که در واقع نشان شرکت بورس اوراق بهادار تهران است. در وسط حلقه برنجی متعلق به دوره هخامنشیان، چهار انسان با دست‌ها و پاهایی در هم گره خورده در حالت دویدن‌اند، این چهار انسان حلقه‌ای ساخته‌اند که نشانگر جهان است. جهانی که بر اساس افسانه‌های قدیمی ایران بر روی دو شاخ گاو قرار دارد و نشانه‌ای از ثروت و بهره‌وری است. این اثر کشف شده در لرستان از سال ۱۸۹۳ میلادی به موزه لوور پاریس منتقل شد.

اتاق کوچکی درون سالن دوم قرار دارد که سکوتی جالب آن را در برگرفته است. در این اتاق مجموعه کوزه‌های امعا و احشا و چند مجسمه حضور دارد. یکی از مجسمه‌ها کاتبی است از مصر که در حالت چهارزانو ساخته شده است. حالتی که بیانگر برتری اجتماعی افراد باسواد و فرهیخته با سابقه هزار ساله است. کاتبی که لوحی در دست دارد و نگاهش به روبروست، به من که غرق در جایگاه والای افراد فرهیخته در هزاران سال پیش هستم.

خاطره‌ای از تالاب موتیه

تابلوی «قایقران، خاطره‌ای از تالاب موتیه در حوالی مون فرمیه» اثر باتیست کامی کورو استاد بزرگ نقاشی چشم انداز در قرن نوزدهم فرانسه بر دیوار آخرین سالن موزه لوور آویخته شده است. در این نقاشی رودخانه‌ای به تصویر کشیده شده است با درختانی که آن را در برگرفته‌اند. قایق رانی بر جلوی قایق که با کلاه قرمز رنگی بر سر در حال پارو زدن است و تشعشع کم جان خورشید در حال غروب از سمت راست تصویر زیبایی اعجاب انگیز به نقاشی بخشیده است. این اثر که ترکیب بندی منظره‌ای تخیلی آمیخته با عناصری ست که هنرمند در فرانسه و در سفرهایش به ایتالیا دیده است.

در سنت‌های اروپایی این چشم اندازهای آرمان گرایانه بیانگر دوره‌ای غیرزمانمند است، که در آن انسان در هماهنگی کامل با طبیعت زندگی می‌کرد. وجود عنصر قایق یادآور اسطوره یونانی مربوط به گذار ارواح از زندگی به قلمرو مرگ است. این بخش پایانی آثار مهمان از فرانسه به ایران است اما دو نمایشگاه دیگر مرتبط با این موزه در موزه ملی ایران برقرار است.

یکی از مجسمه‌ها کاتبی است از مصر که در حالت چهارزانو ساخته شده است. حالتی که بیانگر برتری اجتماعی افراد باسواد و فرهیخته با سابقه هزار ساله است. کاتبی که لوحی در دست دارد و نگاهش به روبروست

لوور از نگاه من

مجسمه‌های گلی با ریزه‌کاری‌های شگفت‌انگیز و عکس‌هایی با زاویه‌های متفاوت از مجسمه‌ها نمایشگاه عکس و هنرهای تجسمی «لوور از نگاه من» را ساخته است. این عکس‌ها و همچنین ساخت مجسمه‌های گلی از آثاری در موزه لوور است که کودکان دوست داشتند. این عکس‌ها بر دیوارهای راهروی پایانی موزه جاخوش کرده‌اند؛ همچنین مجسمه‌های گلی که ساخت کودکان است در کنار عکس از اثری که از آنان الهام گرفته شده است درون شیشه‌ها حضور دارند. این نگاه و درک کودکان حاصل ۶ سال همکاری موزه مجازی «هنر کودک» با «موزه ملی» و آموزشگاه هنرهای تجسمی «بادبادک» است. تلاشی دوست داشتنی که ابتدا با بازدید کودکان از موزه و آشنایی با داستان آثار به نمایش درآمده آغاز شد و سپس عکاسی از آثار بانظارت مربی‌ها ادامه یافت. این بخش از موزه نگاهی کاملا نو به آثار موزه لوور است که معلوم نیست دوباره چه زمانی در ایران به نمایش گذاشته شود و شاید تنها یادگار این نمایشگاه همین آثار هنرمندان کوچک باشد.

به من نگاه کن

نمایشگاه آثار عباس کیارستمی هنرمند مطرح کشورمان از موزه لوور بین سال‌های ۱۳۷۵ تا ۱۳۹۱ است. زمانی که مقابل عکس‌ها می‌ایستم خود را درون موزه لوور پاریس می‌بینم، انگار در کنار بازدیدکنندگان لوور ایستاده‌ام و به نقاشی «تصویر یک زن» معروف به «فرونیز زیبا» اثر داوینچی نگاه می‌کنم. عکس‌ها خط بین تماشاچی و آثار را از میان برداشته است و باعث ارتباط نزدیک مخاطب و عکس‌ها می‌شود. عکس‌هایی که در آن ارتباط جالب آثار و بازدیدکننده به تصویر کشیده شده است، این تشابه گاه از نظر سنی و یا پوشش است و گاه نوع نگاه و یا واکنش بازدیدکننده‌هاست. نمایشگاهی از ۲۳ عکس کیارستمی که حس خوبش تا ساعت‌های بعد از بازدید از موزه لوور تهران هم با من می‌ماند.

